

GÖZLEM



MEHMET
BARLAS

Basının ham maddesi küfür ve çamur mu?

Artık hayatımızın bir parçası oldu. Sabah "**Hürriyet**"i açıyoruz. Acaba Emin Çölaşan kime küfretmiş bugün, diye bakıyoruz.

Zavallı Erol Simavi...

* O da, yıllarca aynı şeyi yaptı her sabah.

Ağzını açıp, "**bu yanlış**" diyemedi. Çünkü boş bulunmuş ve Hilton'daki suitinde, bu Emin Çölaşan'la birkaç gün halvet olmuştu. Hayatını anlattığı bu söyleşide, Çölaşan'a neler anlattı ki, bir daha ağzını açmadı.

Ama sonunda, "**Hürriyet**"i satmak zorunda kaldı. Şimdi "**Kırmızı Pasaport**"u ile Isviçre'de "**Beyaz Türk**" olarak yaşamak zorunda. Ailesi ile de arası açık.

Hep yazdık, yine yazalım.

Hürriyet gibi büyük kitle gazetelerinde, bu tür bir üslup olamaz, olmamalıdır.

Bu ancak fraksiyon gazetelerinde ve eğitimcilerin broşürlerinde olabilir.

"**Küfür**," "**hakaret**" ve "**argo**," düşüncenin değil, düşüncesizliğin ve kaba kuvvetin araçlarıdır.

Ama ne yazarsak yazalım, faydası yok.

Kimse de, Erol Simavi'nin başına gelenlerden ders almaya niyeti değil.

Ama neticede bu durum, sadece Erol Simavi'yi ve onun ailesini ilgilendirmiyor ki...

Basının ve topyekün medyanın itibar söz konusu.

BİLGİ VE GÖRGÜ

Toplumda ve özellikle basında, bilgiye, görgüye, araştırmacılığa, kültüre ve seviyeye değer vermezsek, bunun sonu gelmez ki.

Bunun yerine, küfürü, çamuru, bulaşıklığı primlendirirsek, basına karşı zaten sarsılmış olan güven duygusu, iyice zedelenir.

Bakın şu andaki "**Civangate**" olayının kötü yan ürünlerine.

Mafya Babaları, bazen icracı, bazen hakem, bazen da savcı olarak, toplumsal işlev sahibi gibi görünmüyor mu?

Şimdi düştüğümüz duruma bakın.

Hergün kitaplar okuyoruz, çeşitli mesleklerden insanlarla konuşuyoruz, yurt ve dünya olaylarına bir bakış açısı oluşturmaya çalışıyoruz.

Bizim mesleğimizin gerçeği bu.

Ama sabah "**Hürriyet**"i açtığımızda, bize ve meslektaşlarımıza yönelttilmiş, küfürler, hakaretler, çamurluklar buluyoruz.

O anda, akıl, mantık, bilgi, düşünce ve deneyim, ikinci plana düşüyor.

Beyin gücü ve vücut salgılan, sadece kendini koruyup, karşıdakini bir yerden vurma ya kilitleniyor.

Her türlü düşünceyi, olayı tartışmaya hazırız.

Ama küfre, hakarete, çamurluğa karşı neyi tartışsınız ki?

Özetersek, bu yolun sonu, Emin Çölaşan gibi olanlar için de, onlara prim verenler için de yok.

Siyasete güvenmiyoruz. Adalete güvenmiyoruz. Basına güvenmiyoruz.

Bunun sonunda, ne demokrasi, ne de basının özgürlüğü kalır.

İçinde bulduğumuz kurumları tahrip eden Emin Çölaşan türü kişilerin davranışları yüzünden sadece Erol Simavi'ler değil, herkes, o kurumların istenilmeyen ellere geçtiğini görür.

Hiç unutmayalım.

Basının sahip olduğu o gökdelen "**center**"lerin, makinelerin, araç ve gereçlerin ham maddesi, sadece haberdır, yorumdur, bilgidir, kültürdür.

En görkemli binaya, en son baskı makinelerini hakaret etmekle görevli pazarlamacılar da sağlayın.

ANA HAMMADDE

Eğer gazeteniz, okuruna, haber, yorum, bilgi, kültür veremezse, bunların hiçbir değeri yoktur.

Bir gazetenin ana hammaddesi, hergün küfür, karalama, hakaret ve çamurluk olamaz ki.

Okuyucu, bu kadar aşağılanacak bir varlık değildir ki.

Merak ediyoruz.

Gerçekten "**Hürriyet**"in arkasındaki o sermaye birikimi, bu gazetenin hergün küfür, hakaret ve çamur üretmesi için mi oluştu?

Acaba otomobil üreten şirketler de, rakiplerine hakaret etmekle görevli pazarlamacılar mı beslemeli?

Acaba her bankanın, bir tane de "**karşı bankalara çamur atma**" departmanları mı olmalı?

Rekabetin de, mesleki çekişmelerin de, basının içi yarışın da, mutlaka önü açık olmalı.

Ama küfür, hakaret ve çamurluk, uygar bir ortama ne katabilir ki?

Bunları, Emin Çölaşan gibi bir insanla aynı meslekten olduğumuz için utanarak yazıyoruz. Onunla aynı gazetede olanlara, sabır diliyoruz.

ŞAKA

Unutkan damat!

Metin Toker, "**siyasetçi-medya ilişkisi**" başlığı altında, başbakanlarla, cumhurbaşkanları ile dostluk kuran gazetecileri eleştirmiş.

Yaşlandığı için, hafızası zayıfladı.

1950'li ve 1960'lı yıllarımız, Toker'in "**damat**" kimliği ile, rahmetli İsmet Paşa'nın kahvaltı sofrasından yazdığı haberleri okuyarak geçti.

Yeni kuşak gazeteciler ne yapсын ki?

Her dönemde her gazeteciye "**damat**" yapacak kadar gelin, nasıl bulunabilir?

TOPLUM

"Civangate", kan değişimini engellemesin

"**Civangate**" olayı bizi yine temel kriterler açısından şaşırtmamalı.

Engin Civan hakkındaki iddialar eğer doğru ise, bu yeni kuşakların siyaset, ekonomi ve toplum hayatına girmesini engellememeli.

Amerika'da, Avrupa'da eğitim görmüş, mesleklerini dünya düzeyinde bilen, genç ve dinamik kadrolar, toplumsal yaşamın her alanına girebilmeli.

Ama tabii ki bunlar, ahlaklı olmalı.

Bunları ahlak ve yasa dışı yollara yönlendirebilecek, sistem bozuklukları ve toplumsal kötü gelenekler, yok edilmeli.

Fakat, bilgili, çağdaş, genç kuşakları devreye sokabildiğimiz ölçüde başarılı olabileceğimizi, hiç unutmamalıyız.

Bunun gibi sermayesinden çok bilgisi ve yeteneği olan genç müteşebbislerin de, şirket ve banka sahibi olmalarını desteklemeliyiz.

Siyaseti, bürokrasiyi ve ekonomiyi, bir avuç "**eski**"nin egemenliğindeki oligarşiye bırakmamalıyız.

Engin Civan olayı, bu hedefi unutturamalı. Onu yoldan çıkartan eski şartları değiştirip, yeni ve ileri bir Türkiye için, genç ve yetişmiş insanların önünü açmalıyız.

